

TOWARZYSTWO PRZYJACIÓŁ ZIEMI GARBOWSKIEJ
WYDANIE OKAZJONALNE

100-LECIE KOŚCIOŁA pw. PRZEMIENIENIA PAŃSKIEGO W GARBOWIE

1912-2012

Garbów 2012

Mszy św. przewodniczył ks. abp Stanisław Budzik

Wieczyste śluby s. salezjanek

Pierwsza profesja zakonna

„Kościół naszym domem” – wieczór młodzieżowy

Orkiestra Wojskowa z Dębłina

Zespół Gospel Rain

Od lewej ks. Zenon Małyśzek i solistki Wanda Bargiełowska-Bargejłło, Anna Kutkowska-Kass oraz Stanisław Diwiszek

Chór Kantylena z Lublina

Za nami uroczyste obchody 100-lecia kościoła w Garbowie – perły neogotyku nadwiślańskiego. Dokładnie 100-lat temu została odprawiona pierwsza Msza św. Cel wielokrotnych starań i przygotowań został osiągnięty – kościół zaczął służyć ludowi Bożemu jako miejsce kultu. Od tamtego dnia, mimo przeróżnych trudności, ludzie gromadzą się w murach tej świątyni, aby uczestniczyć w sprawowanej liturgii. Kościół nie jest zwyczajną budowlą – jedną z wielu wzniesionych przez ludzi. To miejsce spotkania z Bogiem, doczesności z Wiecznością, skończoności z Nieskończonością. Nie dziwi więc fakt, że na terenie wiejskiej parafii – owszem rozległej parafii – powstało tak monumentalne dzieło. I to powstało w tak krótkim czasie (1908-1912). Bez wątpienia to wyraz głębokiej wiary i poświęcenia miejscowej ludności. Trzeba to dostrzegać.

Trzeba z szacunkiem pochylić głowę przed Józefem Piusem Dziekońskim – architektem i wszystkimi ludźmi, często nieznanymi nam z imienia i nazwiska, którzy zaangażowali swoje siły, talenty i dobra materialne, aby z daleka widoczny strzelisty kościół, przez całe następne wieki i pokolenia, zapraszał swoją milczącą obecnością do wzniesienia ludzkich myśli ku niebu. Trzeba nam także, zachowując wdzięczną pamięć o budowniczych i fundatorach naszej świątyni, pamiętać o nich w modlitwie.

Należy mieć nadzieję, że zarówno przygotowania, jak i same obchody jubileuszowe przyczynią się do ożywienia wiary i zacieśnienia więzów pomiędzy wszystkimi członkami naszej wspólnoty parafialnej. Również wydana publikacja „Z kart parafialnej kroniki...” przywołując niektóre osoby wpisane w historię wiary na garbowski ziemi i odsłaniając przed ludźmi współczesnymi zmagania przodków w trosce o garbowski kościół, może umocnić w nas przekonanie, że każde pokolenie i „każdy z nas znajduje w życiu jakieś swoje Westerplatte. Jakiś wymiar zadań, które musi podjąć i wypełnić. Jakąś słuszną sprawą, o którą nie można nie walczyć. Jakiś obowiązek, powinność, od której nie można się uchylić. Nie można zdezertować. Wreszcie jakiś porządek prawd i wartości, które trzeba obronić i utrzymać, tak jak Westerplatte, w sobie i wokół siebie” (por. Jan Paweł II, Westerplatte 12.06.1987r.).

Ks. kan. Zenon Małyszczek – proboszcz parafii Garbów

UROCZYSTE OBCHODY 100-LECIA KOŚCIOŁA W GARBOWIE

W tym roku minęło 100 lat od momentu, gdy 6 sierpnia 1912 r. w święto Przemienienia Pańskiego, w nowo wzniesionym kościele, po raz pierwszy została odprawiona Msza święta za szczęśliwe ukończenie budowy. Świątynię, w stylu neogotyckim, wg projektu Józefa Piusa Dziekońskiego, wybudowano dzięki wielkiej ofiarności parafian i fundatorów.

W rocznicę stulecia, kościół znów wygląda jak nowy, a to za sprawą przeprowadzonego w 2011 r. remontu, na który zdobyto fundusze unijne i wsparcie wielu parafian.

Do uroczystości jubileuszowych przygotowywano się wiele miesięcy, a trwały one trzy dni, od 4 do 6 sierpnia 2012 r.

SOBOTA – 4 sierpnia

Pierwszego dnia, w rocznicowe obchody, wpisały się również śluby pracujących w parafii sióstr salezjanek. Siostra katechетка Marta Raducha z miejscowości Różany Stok i s. Justyna Edwaldt z Rumii, złożyły na ręce siostry Teresy Czekala – Prowincjalnej Zgromadzenia, swoją wieczystą profesję zakonną. Mszy św. koncelebrowanej przez wielu kapłanów przewodniczył ks. abp Stanisław Budzik, Metropolita Lubelski.

Po południu o godz. 17.00 dźwięk 500-letniego dzwonu „Wojciech”, rozbrzmiewający z wieży kościoła, oznajmił uroczyste rozpoczęcie obchodów. Zainaugurowała je Msza św. na cmentarzu grzebalnym. W promieniach zachodzącego słońca zebrani wierni modlili się w intencji zmarłych parafian, budowniczych i fundatorów kościoła. Mszę św. sprawował i homilię wygłosił proboszcz ks. kan. Zenon Małyszczek, który powiedział m.in.:

„Garbowska nekropolia... Odeszli i spoczywają na niej ci, którzy tworzyli etap historii tej parafii: - odszedł ks. Abramowicz, ks. Przyłuski, ks. Stokrocki... - odeszli Broniewscy – właściciele Garbowa... - odeszli

architekci, fundatorzy i wykonawcy tej świątyni – żegnani poważnym dźwiękiem bicia serca garbowskiego dzwonu. Nie zabrali z tego świata nic materialnego. Pozostały ich dzieła, z których korzystają kolejne pokolenia... Przed Bogiem pozostaje wciąż dobro, które czynili żyjąc na ziemi... A oni niech doznają modlitewnego wsparcia nas – żyjących, którzy weszliśmy w ich trud i korzystamy z owoców ich życia.”

NIEDZIELA – 5 sierpnia

Kolejnego dnia oprawę liturgiczną porannej Mszy św. oraz montaż słowno-muzyczny przygotowała młodzież naszej parafii i siostry salezjanki, z racji uroczystości pierwszej profesji zakonnej, złożonej przez pięć sióstr formujących się w Zgromadzeniu.

Po zakończeniu popołudniowej Mszy św. parafianie wysłuchali koncertu organowego w wykonaniu Stanisława Diwiszka – artysty z Lublina.

Następnie, pod hasłem „Kościół naszym domem”, odbył się wieczór młodzieżowy z apelem maryjnym. Oprawę modlitewno-muzyczną przygotował zespół Gospel Rain.

Wpisanie wydarzeń drugiego dnia obchodów do kart historii przypieczętował dźwięk zabytkowego dzwonu z kościelnej wieży. Spotkanie zakończył pokaz sztucznych ogni, które rozbłysły nad kościołem i okolicą.

PONIEDZIAŁEK - 6 sierpnia

Uroczystości odpustowo-jubileuszowe zgromadziły licznie przybyłych parafian i gości. W tym dniu każda Msza św. miała uroczystą oprawę.

W czasie porannej liturgii śpiewał chór KANTYLENA z Lublina, pod dyrekcją Małgorzaty Nowak. Chór występował już

wcześniej w naszej świątyni. Śpiewa w nim również młodzież z terenu naszej gminy. Wprowadzeniem w podniosłą atmosferę sumy jubileuszowej był koncert Orkiestry Wojskowej z Dębłina, która uświetniła również liturgię i procesję.

Jubileuszowej Mszy św. z udziałem księży, którzy posługiwali w naszej parafii i przybyłych z dekanatu - przewodniczył ks. abp Stanisław Budzik. W uroczystościach wzięli udział zaproszeni goście m.in.: Jerzy Chrościkowski - senator RP, Jan Łopata poseł na Sejm RP, Krzysztof Babisz - Kurator Oświaty, Andrzej Leńczuk z Urzędu Marszałkowskiego, Robert Wójcik - wicestarosta, Krzysztof Urbaś - wójt gminy Niemce, Andrzej Rozwałka - wójt gminy Markuszów, Zbigniew Samoń - wójt gminy Jastków, Stanisław Wójcicki - wójt gminy Kurów, Irmina Nikiel z Powiatowego Inspektoratu Sanitarnego z Lublina.

Obsługę procesji przygotowała straż z Garbowa, zaś dary ołtarza – mieszkańcy Piotrowic Wielkich.

W ramach uroczystości na placu przykościelnym można było odwiedzać stoiska miejscowych malarzy, rzeźbiarzy i twórców rękodzieła ludowego. Było też stoisko z wydawnictwami Towarzystwa Przyjaciół Ziemi Garbowskiej oraz wystawa rysunków ukazujących garbowski kościół, widziany oczami naszych dzieci z parafii.

Dużym przeżyciem, po wieczornej liturgii, był koncert w wykonaniu solistek Opery Narodowej. Wystąpiły: Wanda Bargiełowska-Bargeyło znana mezzosopranistka współpracująca z wieloma ważnymi teatrami operowymi w Polsce i za granicą, Anna Kutkowska-Kass - sopran koloraturowy. Artystkom towarzyszył na organach Stanisław Diwiszek. Koncert został przyjęty przez publiczność z wielkim entuzjazmem. Były podziękowania, owacje na stojąco i kwiaty dla wykonawców.

Zakończenie obchodów uroczystości jubileuszowych oznajmił dźwięk dzwonu „Wojciech”, który tym samym wprowadził nas w tworzenie nowego etapu historii ziemi garbowskiej.

Z KART HISTORII NEOGOTYCKIEGO KOŚCIOŁA W GARBOWIE

W czasach, gdy Polska przyjmowała chrześcijaństwo Garbów znajdował się w centrum pasa osadniczego na Lubelszczyźnie, co sprzyjało jego rozwojowi.

Parafia w Garbowie najprawdopodobniej została założona w pierwszej połowie XII wieku i nosiła wezwanie św. Wojciecha. Pierwsza wzmianka pisana o kościele pochodzi z 1326 r. z kronik Jana Długosza, kanonika krakowskiego. Píše on, że kościół pw. św. Wojciecha był drewniany. Parafia w XIV wieku była już dobrze zorganizowana i należała do grupy sześciu pierwszych na terenie południowo-wschodniej Polski.

Określenie obszaru, jaki parafia zajmowała u swego zarania, jest trudne. Możemy przypuszczać, że rozciągała się od granic miasta Lublina do Kurowa. Wraz z rozwojem średniowiecznej sieci parafialnej, Garbów tracił zachodnie tereny na rzecz nowo powstałych parafii w Kurowie, Markuszowie i Klementowicach. Proces ten miał charakter stopniowy, świadczą o tym rozszczenia o dziesięciny z poszczególnych wsi prowadzone przez garbowskich proboszczów jeszcze w XV wieku.

Na pocz. XVII wieku obok zabudowań kościelnych postawiono szkołę, którą kierował rektor, istniał także szpital dla ubogich i niewielka biblioteka. Działały bractwa, m.in. od 1636 r. różańcowe. Granice

parafii ustabilizowały się dopiero w drugiej połowie XVII wieku. Obszar parafii obejmował wówczas około 200 km². Stan ten utrzymywał się do początku wieku XX.

Kościół pw. Św. Wojciecha

W dwudziestoleciu międzywojennym z parafii Garbów wydzielono trzy mniejsze: w Staroście (1926 r.), Jastkowie (1932 r.) i Tomaszowicach (1936 r.), pod koniec XX w. utworzono parafię Garbów-Cukrownia (1993 r.). Pomimo tych zmian, Garbów pozostał jedną z największych parafii wiejskich Archidiecezji Lubelskiej.

Świadkiem ostatniego kościoła z XVII w. są ruiny nazywane „Kościeliskiem”. Po świątyni pozostała tylko ceglana fasada i boczna ściana z 1731 r., dobudowana do drewnianej świątyni pw. św. Wojciecha. 9 listopada 1781 r. Papież Pius VI udzielił odpustu na dni św. Wojciecha, św. Leonarda, św. Ignacego Loyoli i na wszystkie piątki miesiąca. Wymienieni święci mieli ołtarze w starym kościele.

W połowie XIX wieku zaczęto myśleć o budowie nowej świątyni. Stara stawała się zbyt mała. Jak mówią zapisy, jeszcze proboszcz bp sufragan Wojakowski (zmarł w 1845) zachęcał parafian do budowy większego kościoła.

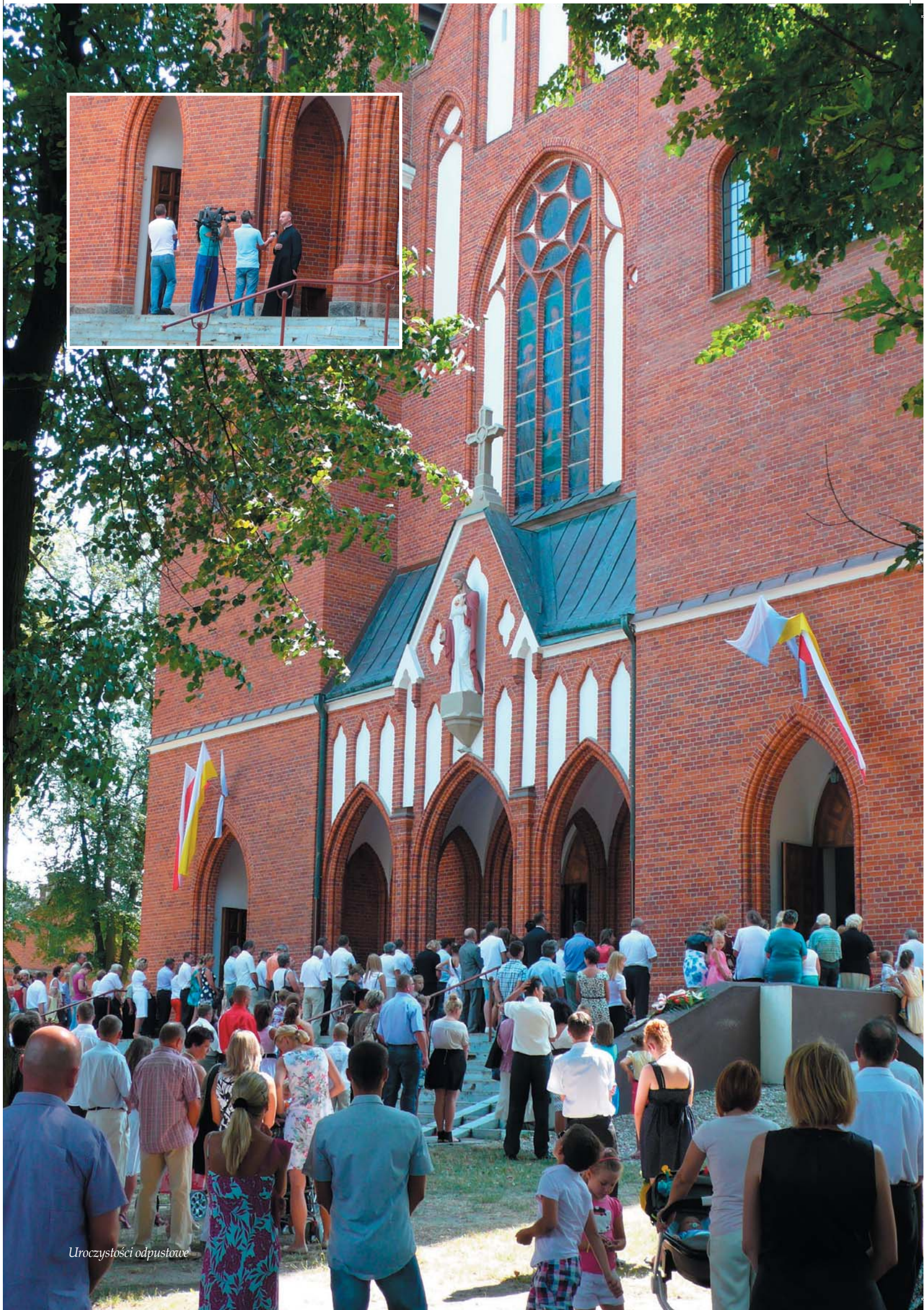
Wreszcie sporządzono plan i kosztorys remontu starej świątyni. Był to pretekst do uzyskania pozwolenia na zwołanie zgromadzenia parafialnego, na którym 17 grudnia 1891 r. podjęto decyzję o budowie muranego kościoła. Na kolejnym zgromadzeniu

(11 listopada 1892 r.) przedstawiono projekt Józefa Piusa Dziekońskiego (wybitnego architekta obiektów sakralnych przełomu XIX i XX wieku). Kosztorys opiewał na kwotę 72.297 rubli 91 kopiejek. Zapadła decyzja budowy. Wtedy to dziedzice dóbr należących do parafii wystąpili do władz o zgodę na ogłoszenie publicznego konkursu na projekt w celu zmniejszenia kosztów. Określono koszt budowy na sumę 50 tys. rubli.

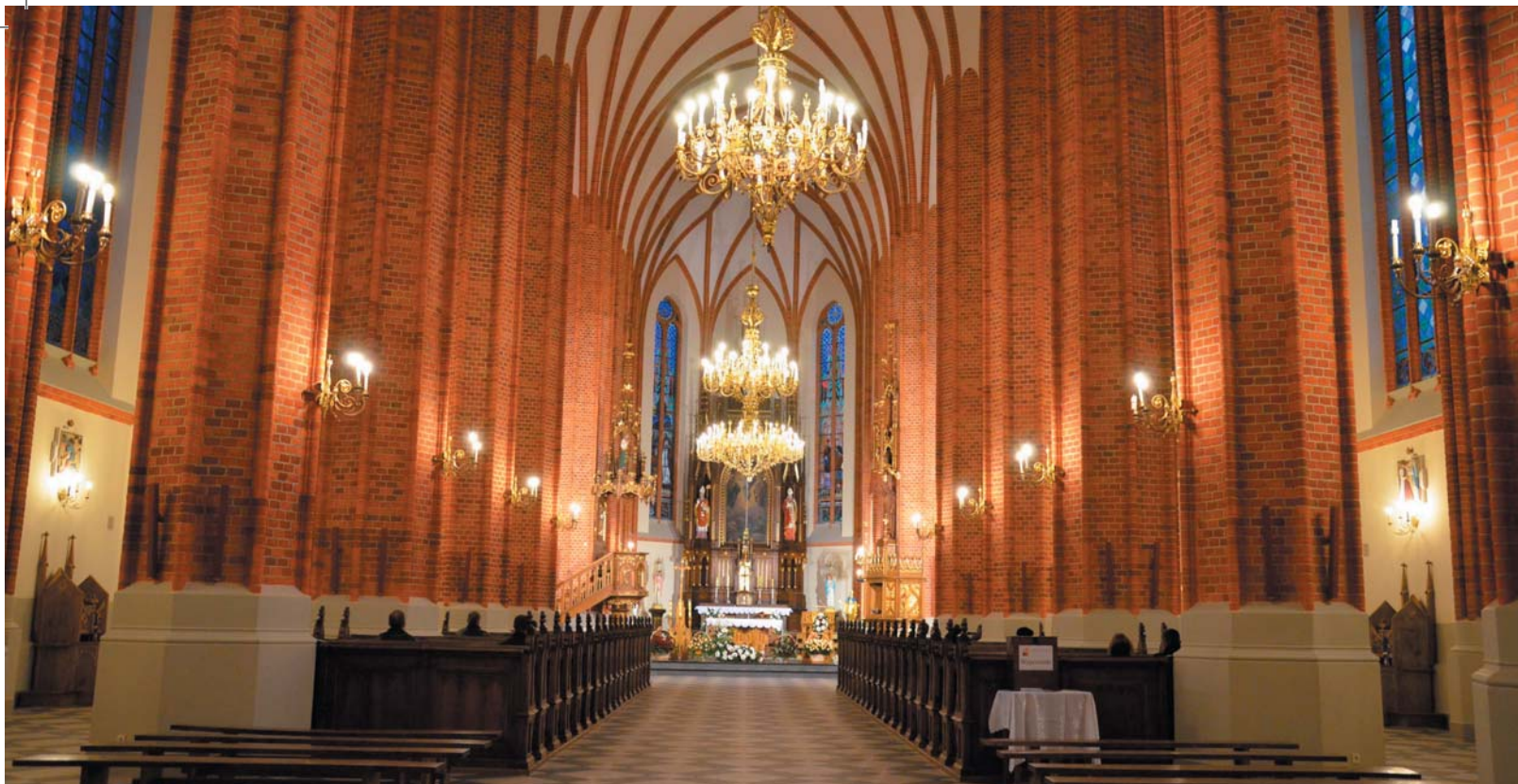
Na początku 1897 r. odrzucono jednak projekt architekta powiatowego i zaakceptowano poprzedni, który przedstawił Dziekoński, kosztorys tylko zmniejszono i zamykał się kwotą 51.425 rubli 18 kopiejek (architekt z urzędu poprawił go na sumę 57.965 rubli 5 kopiejek). Po zebraniu dokumentów przesłano je do Naczelnika Kraju Nadwiślańskiego. Pozwolenie na budowę uzyskano pod koniec 1899 r. W czasie rozpatrywania

Kościół pw. Przemienienia Pańskiego

Uroczystości odpustowe

Wnętrze świątyni

Ołtarz główny z obrazem Przemienienia Pańskiego

Widok na chór

sprawy urzędnicy carscy dokonali zmian w planach, które nie wpłynęły jednak na kosztorys, a dotyczyły jedynie wzmocnienia stropu, obniżenia łuków stropów naw bocznych, zmiany kształtu dachu na korpusie nawowym, wzmocnienia konstrukcji wież. Wśród zatwierdzonych dokumentów był również dziesięcioletni harmonogram zbiórki pieniędzy.

Budowę rozpoczęto na wiosnę 1908 r. według kolejnego, trzeciego projektu Dziekońskiego. Widnieje na nim data: luty 1908 r. Pretekstem do opracowania nowego projektu był zapis testamentowy hr. Jezierskiej, która przeznaczyła 5.000 rubli na budowę kaplicy grobowej w podziemiach. Nowy właściciel garbowskiego majątku – Bohdan Broniewski wsparł zwolenników budowy bardziej okazałej świątyni. Należy przypuszczać, że ostatni projekt jest powrotem do pierwszego lub też jego modyfikacją.

22 października 1908 roku poświęcenia kamienia węgielnego dokonał ordynariusz lubelski ks. bp Franciszek Jaczewski. Kierownictwo i nadzór nad budową powierzono samemu architektowi Józefowi P. Dziekońskiemu. Nad całością czuwał proboszcz ks. Stanisław Abramowicz. Murarze pracowali w Garbowie pod kierunkiem fachowca z Warszawy Stanisława Pronaszki, roboty ciesielskie

Ołtarz z obrazem Matki Bożej Różańcowej

Ołtarz z obrazem św. Leonarda

prowadził majster Sankowski z Lublina, a wiele prac, które nie wymagały kwalifikacji wykonali sami parafianie. Cegła pochodziła z pobliskiej cegielni właściciela Garbowa Bohdana Broniewskiego.

Jesienią 1910 r. Urząd Gubernialny wstrzymał znów prace budowlane z powodu braku pozwolenia na budowę kościoła według zmienionego projektu, mimo że odpowiednim władzom był on już wcześniej znany. Wyegzekwowano jednak nowy kosztorys, dodatkowe ekspertyzy, obliczenia techniczne itp.

Komitet Budowy wystosował pismo do gubernatora, w którym poinformował o zakończeniu prac w stanie surowym, jednocześnie prosząc o pozwolenie pokrycia dachówką drugiej wieży, gdyż niewykonanie tych prac przed zimą zagrażało przewróceniem się jej na kościół. Wreszcie uzyskano stosowne pozwolenie urzędników carskich.

Podobne prośby o wznowienie prac w 1911 r. nie przyniosły skutku ze względu na postępowanie karne prowadzone przeciw członkom społecznego Komitetu Budowy. Dopiero w styczniu 1912 r. sąd uwolnił ich od zarzutów, stwierdzając, że „styl budowli odpowiada zatwierdzonemu projektowi, a zmiany dotyczyły tylko detali mających na celu przydanie jej piękniejszego wyglądu” (kosztowało to wiele trudów, znajomości i pieniędzy na przekupstwo łapowniczych urzędników). Po przewyciężeniu formalnych przeszkód prace budowlane zakończono w pierwszym półroczu 1912 r.

Uroczystą mszę w święto Przemienienia Pańskiego 6 sierpnia 1912 r., należy uznać za symboliczną datę zamknięcia okresu prac budowlanych.

„Jeszcze daleko było do ukończenia prac murarskich, jak wieże zaczęły się odchylać od korpusu kościoła, a ściany i sklepienia zarysowały się mocno. Pośród parafian powstała panika, po okolicy rozeszła się fama, że kościół runął. Władze rosyjskie wstrzymały roboty. Przyczyną były za słabe fundamenty i wadliwe ich założenie. W rezultacie panikę opanowano, roboty wznowiono, fundamenty obsiadły, wieże skrepowano ankrami i choć cokolwiek wyszły z pionu, do dnia dzisiejszego stoją, a pęknięcia w sklepieniu nie powiększają się” – zapisano w kronice parafii.

Rzeczywisty koszt budowy kościoła w Garbowie został oszacowany na ok. 90 tys. rubli (przeciętny koszt budowy neogotyckich kościołów na Lubelszczyźnie oscylował wokół 40 tys. rubli). Wymienione kwoty nie uwzględniają społecznej pracy parafian.

W carskich urzędach sprawę budowy zamknięto dopiero w połowie 1914 r., wtedy też zostały podjęte starania o zatwierdzenie projektu ogrodzenia kościoła, wykonał je warszawski architekt Teofil Wiśniowski (wyszedł z pracowni Dziekońskiego). Pozwolenie na budowę uzyskano na początku 1915 r., jednak I wojna światowa uniemożliwiła jego realizację, do sprawy powrócono dopiero w 1924 r. Kierownictwo prac powierzono wówczas warszawskiemu architektowi Tadeuszowi Zielińskiemu, któremu zlecono także sporządzenie bardziej okazałego projektu części przedniej ogrodzenia. Budowę ukończono w 1927 r.

Kościół już od początku funkcjonowania dzielił trudy wojny podobnie jak społeczeństwo. Podczas I wojny światowej poważnie uszkodzony omalże nie podzielił losu starego, drewnianego kościoła. W kronice parafialnej zanotowano:

„Przyszedł rok 1915, w którym wojska austriackie w pogoni za uciekającymi Moskalami armatnimi pociskami wyrządziły straszną krzywdę kościołowi. Dachówkę na kościele i wieżach prawie wszystką potłukli, wiązania mocno uszkodzili. Sklepienia i ściany kościoła, a szczególnie prawej wieży, tak podziurawili, że cudem tylko nie runęła. Po przejściu tej zawieruchy wzięto się energicznie do pracy około kościoła. Dach pokryto trochę dachówką, trochę eternitem, a resztę słomą. Okna zatkało deskami i matami. I tak czekali lepszych czasów”.

Z ogromnym trudem rozpoczęto odbudowę dopiero w 1922 r. Do komitetu naprawy kościoła zaproszono dyr. Cukrowni

„Garbów” Jana Łopacińskiego, arch. p. Luta i właściciela majątku Mieczysława Broniewskiego. Cukrownia sprowadziła deski na rusztowania, podwiozła kolejką piasek do robót murarskich i całą zakupioną dachówkę. Zostały wypełnione pęknięcia ścian i sklepień, pokryto świątynię dachem, zbudowano wejściowe schody i zainstalowano organy. Na pamiątkę zniszczeń wojennych wmurowano w elewację zachodnią świątyni kilkanaście łusek pocisków artyleryjskich.

6 lipca 1930 r. bp Marian Fulman dokonał konsekracji kościoła pw. Przemienienia Pańskiego w Garbowie.

Po II wojnie światowej kościół był remontowany trzykrotnie. W latach 50. XX w., gdy proboszczem był ks. Piotr Stokrocki, wykonano wówczas żelbetowe ściągi wg projektu arch. Tadeusza Witkowskiego, które wzmocniły sklepienia korpusu, transeptu i prezbiterium oraz wież.

W ostatnich dwóch dekadach XX w. świątynia została gruntownie odremontowana dzięki staraniom proboszcza ks. kan. Stanisława Wąsika.

W latach 1983-85 prowadzono remont wnętrza kościoła. Od nowa wykonano instalację elektryczną i nagaśniającą. Przeprowadzono remont witraży, poprawiono odpadający tynk i całe wnętrze pomalowano.

W latach 1990-91 poprawiono i pomalowano tynki na wieżach i elewacji. Najpoważniejsze prace dotyczyły wymiany pokrycia dachu na blachę miedzianą (w trakcie prac zużyto 13 ton miedzi).

Przez kolejne cztery lata gruntownej konserwacji i nowym złoceniom poddano wszystkie elementy wyposażenia świątyni. W roku 1996 wymieniono dachówkę na całym ogrodzeniu cmentarza przykościelnego. W 1997 r. odrestaurowano obraz pędzla Antoniego Michalaka „Męczeństwo św. Wojciecha”. W 1999 r. przeprowadzono remont organów.

Kolejny proboszcz ks. kan. Kazimierz Podstawka był inicjatorem trzeciego generalnego remontu kościoła, w 2010 roku przygotował i złożył do Urzędu Marszałkowskiego projekt: *„Renowacja neogotyckiego Katolickiego Kościoła Parafialnego pw. Przemienienia Pańskiego w Garbowie, zapewniająca bezpieczeństwo parafian i zwiedzających oraz wzrost atrakcyjności turystycznej gminy i całego obszaru Płaskowyżu Natęczowskiego, realizowanego w ramach Programu Ochrony Dziedzictwa Kulturowego”*, z Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Lubelskiego. Partnerem wspierającym ten projekt było Towarzystwo Przyjaciół Ziemi Garbowskiej.

Renowację świątyni rozpoczął nowy proboszcz ks. kan. Zenon Małyszek. Prace wykonywała Firma ROZPEŁ.

W roku 2011 wyremontowano zewnętrzną elewację frontonu i wieże kościoła, uzupełniono ubytki w poszyciu dachowym, wymieniono zniszczone elementy konstrukcyjne wieży, wymieniono instalację odgromową. Wykonano instalacje alarmowe, przeciwpożarowe i monitorujące. Gruntownej odnowie poddano całe wnętrze kościoła. Jednak największą radość przyniosło garbowskiim parafianom wykonanie ekologicznej instalacji ogrzewania podłogowego, co wiązało się z koniecznością wymiany posadzki w całym kościele. Całkowity koszt realizacji projektu remontu wyniósł 3.999.409,17 zł, z tego dofinansowanie ze środków Unii Europejskiej wyniosło 2.799.586,40 zł, wkład własny - 1.199.522,77 zł. W 2012 r. z dodatkowych funduszy wyremontowano znajdujące się na chórze 35-głosowe koncertowe organy z 1929 r., jedne z najokazalszych instrumentów na Lubelszczyźnie.

W sierpniu tego roku parafianie mogli już świętować 100-lecie świątyni w pięknie odnowionym kościele.

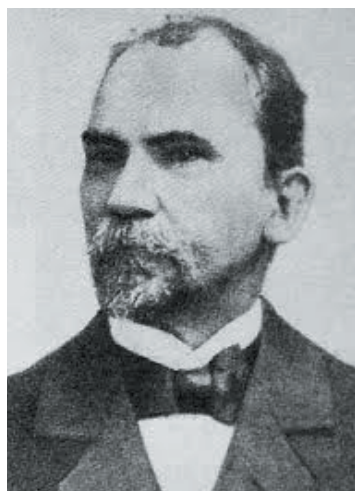
Wykorzystano: Strona internetowa parafii.

Kronika parafialna,

Inwentarz kościoła parafialnego w Garbowie, powiatu puławskiego, 1923.

Robert Wójcik, *Kościół Garbowa*, Garbów 1997.

Architekt kościoła Józef Pius Dziekoński

Urodził się 5 maja 1844 r. w Płocku, zmarł 4 lutego 1927 r. w Warszawie – był architektem i konserwatorem zabytków, jednym z głównych przedstawicieli historyzmu w polskiej architekturze. Na fali poszukiwań tzw. stylu narodowego stworzył styl wiślano-bałtycki.

Po ukończeniu szkoły realnej w Warszawie w 1860r. uczył się w Szkole Sztuk Pięknych w Warszawie. W 1866 roku wstąpił do Cesarskiej Akademii

Sztuk Pięknych w Petersburgu, gdzie w 1871 uzyskał stopień architekta artysty klasy III. W 1902 r. uzyskał tytuł akademika. Przez pewien czas był docentem historii architektury średniowiecznej na Politechnice Warszawskiej, był też pierwszym dziekanem (1915-1917) wydziału architektury na tej uczelni. W 1919 r. został doktorem honoris causa Politechniki Lwowskiej.

Był współzałożycielem Towarzystwa Opieki nad Zabytkami Przeszłości, od 1893 r. - współpracownikiem Komisji do Badań Historii Sztuki w Polsce. Pisał artykuły do wielu pism, takich jak Przegląd techniczny czy Inżynieria i budownictwo. Projektował obiekty publiczne (szpitale: w Skierniewicach i Dzieciątka Jezus w Warszawie) i liczne kamienice.

Kiedy na początku XX wieku pojawiała się możliwość wznoszenia katolickich świątyń, wielki architekt Józef Dziekoński projektował je najczęściej w stylu neogotyckim, bo uznał, że nie tylko najlepiej wyraża on katolicyzm i polską tradycję, ale na trwałe świadczy o naszej tożsamości, ponieważ neogotyckich świątyń nie da się przerobić na cerkwie.

Józef Pius Dziekoński wyspecjalizował się głównie w architekturze sakralnej. Zaprojektował około 240 budynków, w tym 60 kościołów, w całej Polsce, m.in. katedra warszawsko-praska pw. św. Floriana, kościół św. Wojciecha na Woli, św. Stanisława w Warszawie. Spośród realizacji poza stolicą należy wymienić katedrę Wniebowzięcia NMP w Białymstoku, kościół św. Katarzyny w Grybowie, bazylikę katedralną Opieki NMP w Radomiu, kościół Najświętszego Zbawiciela w Rykach, kościół św. Bartłomieja w Łopienniku, kościół św. Macieja i św. Katarzyny w Ratoszynie, kościół Świętej Rodziny w Zakopanem, kościół Najświętszego Serca Jezusowego w Skarżysku-Kamiennej, bazylikę św. Wojciecha w Wąwolnicy (1907-1914).

Był odznaczony Krzyżem Orderu Odrodzenia Polski oraz Orderem Świętego Grzegorza Wielkiego.

*Wykorzystano wiadomości ze strony internetowej:
<http://Warszawa.wikia.com>,
<http://pl.wikipedia.org>,
fot. www.google.com*

Budowniczy świątyni ks. Stanisław Abramowicz

Urodził się 6 maja 1867 r. w Białej Podlaskiej. Nauki gimnazjalne kończył w miejscowej szkole, po czym wstąpił do Seminarium Duchownego w Lublinie. Na kapłana został wyświęcony w 1890 r. Dnia 5 sierpnia tego roku biskup Franciszek Jaczewski mianował go wikariuszem krasnobrodzkim. Pracował w Krasnobrodzie w latach 1890-1900. W tym czasie zastępował też chorego proboszcza ks. Karola Wojtasiewicza, a po jego zwolnieniu

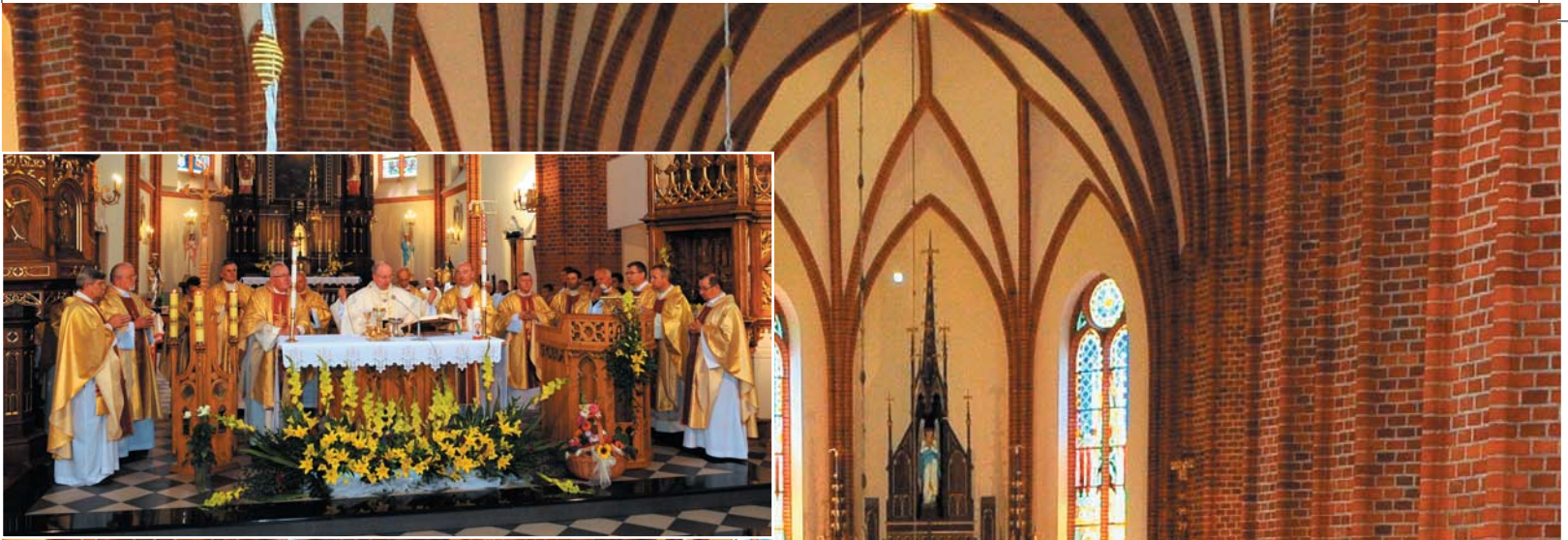
w grudniu 1894 r. ze stanowiska kustosa krasnobrodzkiego sanktuarium, pełnił obowiązki proboszcza. Po zakończeniu pracy w Krasnobrodzie był proboszczem w Uhrusku, a rok później otrzymał nominację na proboszcza w Borowie.

W roku 1907 przeszedł na probostwo do Garbowa. W parafii tej zasłużył się szczególnie jako budowniczy nowego, dużego kościoła. Po opuszczeniu w 1920 r. Garbowa przez siedem lat pracował jako proboszcz w Czemiernikach, a potem trzy lata w Baranowie.

W 1930 r. przeszedł na emeryturę, przez pewien czas mieszkał w rodzinnym mieście Białej Podlaskiej, potem w Tomaszowicach, wreszcie w Lublinie, gdzie zmarł 4 marca 1934 r. Uroczyste nabożeństwo żałobne za jego duszę odprawiono w kościele sióstr Szarytek przy ul. Staszica, po czym ciało zmarłego przewieziono do Garbowa. 7 marca 1934 r. odbył się pogrzeb. Zgodnie ze swą ostatnią wolą, ks. Abramowicz został pochowany na tutejszym cmentarzu parafialnym.

Pomnik na grobie ks. Abramowicza i tablica w kościele

Mszy św. przewodniczył ks. abp Stanisław Budzik

Msza św. jubileuszowo-odpustowa w garbowskiem kościele

Procesja odpustowa

Władze gminne i zaproszeni goście

Procesja odpustowa

Świątynia, jakich mało...

Architektura była i jest świadectwem wiary

Garbowska parafia znajduje się w północno-zachodniej części Wyżyny Lubelskiej na atrakcyjnym Płaskowyżu Nałęczowskim o charakterystycznym pagórkowatym krajobrazie, a od północy na Równinie Lubartowskiej. Turyści kojarzą Garbów przede wszystkim z neogotyckim kościołem, z dwiema strzelistymi wieżami górującymi nad okolicą, widocznymi z najdalszych stron gminy.

Świątynia zbudowana została na dawnym cmentarzu grzebalnym. O czym świadczą wmurowane w ogrodzenie kościelne płyty nagrobkowe.

Kościół jest budowlą murowaną, na fundamencie i cokole granitowym. Wybudowany został na planie krzyża łacińskiego. Posiada trzy nawy, dwie kaplice, dwie zakrystie i ma prawie 1200 m² powierzchni. Korpus budowli tworzy sześcioprzęsłowa nawa z szerokim transeptem. Prezbiterium jest wydłużone, prostokątne, zakończone trójboczną absydą.

Widok kościoła od strony plebanii

We frontonie kościoła znajdują się dwie masywne wieże. Elewacje zewnętrzne nie są otynkowane, jedynie dekoracyjne blendy na ich powierzchni pokryte zostały jasną zaprawą. W środku ściany są otynkowane, a dla kontrastu pozostawiono, w surowej cegle, tylko żebra sklepień oraz międzynawowe i przyściennie filary.

Wysokość wież kościoła wynosi 75 m, długość kościoła 62 m, od drzwi do ołtarza 58m. Do kościoła prowadzi 7 wejść, znajduje się 60 okien, z czego 17 wykonano z kolorowego szkła, u góry z rozetami. Okna o ceglanych maswerkowych podziałach i metalowej armaturze wypełniają witraże figuralne i roślinne. Witraż od strony wschodniej przedstawia św. Tomasza a od strony zachodniej - św. Wojciecha. W prezbiterium - okna z motywami roślinnymi - lilie andegawęskie skopiowane z sarkofagu królowej Jadwigi na Wawelu. Okno na chórze posiada witraż figuralny - Przemienienie Pańskie. Witraże są dziełem Franciszka Fijałkowskiego z Warszawy (1921r., największe mają 4x9 m).

Wykorzystano: *Kronika parafialna, Inwentarz kościoła parafialnego w Garbowie powiatu puławskiego, 1923.*

Wyposażenie kościoła

Wszystkie sprzęty w świątyni nawiązują bezpośrednio do stylu neogotyckiego. Szczególnie pięknie zaprojektowane są ołtarze, ambona, chrzcielnica i konfesjonały. Architekt przez stopniowe ograniczanie elementów dekoracyjnych na rzecz podkreślenia konstrukcji architektonicznej dobitnie udowodnił, że „styl gotycki jest konstruktywny, nie dekoracyjny jedynie”. Wnętrze zdobią drewniane ołtarze.

W **ołtarzu głównym**, wykonanym z czarnego dębu (fundacji Cukrowni „Garbów”), znajdują się dwa obrazy (1927r.) odsłaniane w uroczystości odpustowe, „Męczeństwo św. Wojciecha” i „Przemienienie Pańskie” autorstwa kazimierskiego malarza Antoniego Michalaka.

Dwa boczne ołtarze są z jasnego dębu. W lewej kaplicy znajduje się ołtarz z obrazami Matki Bożej Różańcowej ozdobiony metalową sukienką i Wniebowzięcia NMP. W kaplicy prawej - ołtarz z obrazami św. Leonarda ozdobiony metalową szatą i św. Antoniego.

Ambona, wykonana w 1920 r. w zakładzie Władysława Adamkiewicza w Lublinie, ozdobiona płaskorzeźbami, które przedstawiają 4 ewangelistów i św. Wincentego Ferreriusza. Na desce łączącej ambonę z baldachimem płaskorzeźba Chrystusa, a na szczycie postać Boga Ojca.

Chrzcielnica nawiązuje do wystroju. Nad rzeźbą Jana Chrzciciela rozpościera się baldachim w kształcie iglicy.

Na uwagę zasługują dwa stylowe **konfesjonały** oraz **dwa rzędy ławek** - rzeźbą nawiązują do innych sprzętów.

Kościół zdobią Stacje Drogi Krzyżowej, mające kształt kwadratu wpisane w krzyż grecki, dłuta znanej rzeźbiarki sakralnej Zofii Trzczińskiej-Kamińskiej (pochodzącej z Lesiec). Artystka wykonała też figurę Chrystusa - Serce Pana Jezusa, która znajduje się we frontonie garbowskiego kościoła oraz rzeźby: Matka Boża Królowa Korony Polskiej, św. Jadwiga, Niepokalane Serce Maryi. Figurę św. Wojciecha, wg projektu artystki wykonał kuzyn Piotr Kisielnicki z Warszawy.

Twórca ludowy Aleksander Fijałkowski, rzeźbiarz i malarz z Przybysławic dla kościoła wykonał figurkę Chrystusa (umieszczona na krzyżu przy ołtarzu posoborowym), rzeźbę św. Maksymiliana Kolbe, namalował obraz Matki Boskiej Częstochowskiej i ozdobił go stylowymi ramami. W 1962 r. wykonał ruchomą szopkę.

Kościół otoczony jest zabytkowym murowanym ogrodzeniem (z pocz. XX w.) z bramą trójprzęsłową, kapliczkami procesyjnymi w których umieszczono figury: św. Wojciecha, św. Leonarda, papieża Jana Pawła II i kardynała Stefana Wyszyńskiego). Na słupku przęsłowym w bramce wschodniej widnieją malowidła: Matki Boskiej Częstochowskiej, św. Wojciecha, św. Józefa.

Przy kapliczce Jana Pawła II posadzono 10 kwietnia 2010 r. „Drzewko papieskie” - świerk istebniański, wyhodowany z nasion poświęconych przez papieża Benedykta XVI w czasie jego pierwszej wizyty w Polsce. Pamiątkową tablicę poświęcił ks. proboszcz Kazimierz Podstawka 16 października tegoż roku.

Na placu przykościelnym 20 maja 2012 r. odsłonięto kamień z tablicą pamiątkową upamiętniającą pięciu lotników z parafii Garbów, walczących w czasie II wojny światowej w Wielkiej Brytanii: porucznika pilota Józefa Wójcika z Garbowa, sierżanta pilota Bolesława Wejmana z Zagród, majora pilota Wojciecha Kołaczkowskiego z Moszenek (dowódcę Dywizjonu 303), starszego sierżanta radiooperatora lotnika Tadeusza Świdzińskiego z Zagród oraz sierżanta pilota Jakuba Bargiełowskiego z Garbowa.

Dekanat Garbów

Od początku swego istnienia, aż do drugiej połowy XIX wieku, parafia Garbów przynależała do dekanatu kazimierskiego, wchodzącego w skład archidiecezji lubelskiej w diecezji krakowskiej. W drugiej połowie XIX dekanat został przeniesiony do Puław.

O znaczeniu i randze parafii świadczy fakt, że proboszczami byli tu biskupi: W latach czterdziestych XVIII wieku w Garbowie rezydował biskup tytularny bakoński Stanisław Rajmund Jezierski. W latach 1804-1845 urząd garbowski proboszcza sprawował biskup Mateusz Maurycy Wojakowski, administrator Diecezji Lubelskiej. Biskup sufragan swoje zaangażowanie w walkę z zaborcą wyraził w patriotycznym liście wzywającym do walki, za co został aresztowany i skazany na zesłanie w głąb Rosji. Po powrocie wrócił do swoich parafian. Zmarł w 1845 r., pochowany został w krypcie starego kościoła. W 2010 r. szczątki bp. Wojakowskiego wmurowano w ścianę parafialnej świątyni, a tablicę upamiętniającą, poświęcił abp Józef Życiński.

W 1948 roku, za sprawą biskupa lubelskiego Stefana Wyszyńskiego, Garbów stał się siedzibą nowego dekanatu, obejmującego parafie: Abramów, Krasienin, Starościn, Garbów, Kurów, Markuszów, Nałęczów-Bochotnica i Jastków.

Obecnie Dekanat Garbów stanowi jeden z 28 dekanatów w rzymskokatolickiej archidiecezji lubelskiej. W skład dekanatu Garbów wchodzi 9 parafii:

- Dęba - parafia NMP Matki Kościoła
- Garbów - parafia Przemienienia Pańskiego
- Garbów-Cukrownia - parafia Macierzyństwa NMP
- Jastków - parafia NMP Królowej Polski
- Krasienin - parafia Narodzenia NMP i św. Sebastiana
- Kurów - parafia Narodzenia NMP i św. Michała Archanioła
- Markuszów - parafia św. Józefa
- Nałęczów - parafia św. Jana Chrzciciela
- Piotrowice - parafia Miłosierdzia Bożego

Na terenie dekanatu znajduje się 1 kościół rektoralny św. Karola Boromeusza w Nałęczowie.

Obecnie parafia Garbów liczy około 8,5 tysiąca wiernych. Pracuje w niej czterech księży: ks. kan. Zenon Małysek - proboszcz, ks. Zbigniew Szabała - wikariusz, ks. Jerzy Czepiński - wikariusz, pomocą służy ks. kan. Stanisław Wąsik - rezydent.

W latach osiemdziesiątych XX wieku parafianie wraz z proboszczem ks. Stanisławem Wąsikiem, wybudowali w odległych wsiach siedem kaplic: w Borkowie, Gutanowie, Moszenkach, Ożarowie, Piotrowicach Wielkich, Woli Przybysławskiej i Zagrodach (w 1993 r. kaplica stała się kościołem nowej parafii Garbów-Cukrownia).

Plebania z początku XX wieku

Kolejni proboszczowie

kościola pw Przemienienia Pańskiego w Garbowie:

Ks. Stanisław Abramowicz, . . . proboszcz w latach (1907-1920)	
Ks. Dominik Przyłuski (1920-1942)	
ks. Andrzej Chlastawa (1943-1947)	
ks. Piotr Stokrotki (1947-1966)	
ks. Franciszek Kapalski (1966-1970)	
ks. Ignacy Walczak (1970-1979)	
ks. Stanisław Wąsik (1979-2008)	
ks. Kazimierz Podstawka (2008-2011)	
ks. Zenon Małysek (2011- do chwili obecnej)	

500-letni renesansowy dzwon

W pierwszej połowie XVI wieku proboszczem parafii Garbów został Jan Ożarowski – kapelan króla Zygmunta Starego. Ufundował on do kościoła (w 1512 roku), dzwon o wadze około 1000 kg. (starszy o osiem lat od królewskiego dzwonu „Zygmunta”).

W czasie I wojny światowej władze rosyjskie skonfiskowały trzy dzwony, słynące w okolicy z pięknego dźwięku i wywiozły w głąb Rosji. Po wielu staraniach, w 1923r, powrócił do parafii – najstarszy, gdyż posiadał metryczkę, pozostałych dzwonów zaborcy nie oddali.

Podczas II wojny światowej hitlerowcy wydali rozkaz zarekwirowania dzwonów. Mieszkańcom udało się w tajemnicy ukryć największy dzwon, zakopując go w ziemi, w pobliskim wąwozie. Niemcom zaś oddali pozostałe dwa mniejsze. Mimo burzliwych dziejów dzwon przetrwał do naszych czasów. Obecnie znajduje się w dzwonnicy (w zachodniej wieży), ale ze względu na sędziwy wiek słyszany jest i bije tylko na wyjątkowe uroczystości.

Data powstania dzwonu pozwala stwierdzić, że obecny rok jest jubileuszowy nie tylko dla budynku świątyni. Okrągłe pięćsetne urodziny „obchodził” najstarszy parafialny dzwon, odlany w ludwisarni Cyriakusa 15 sierpnia 1512 roku.

(Posłuchaj: <http://moje.radio.lublin.pl/26-07-2012-reportaz-cafe-reportaz-katarzyny-michalak-blizej-nieba.html/>)

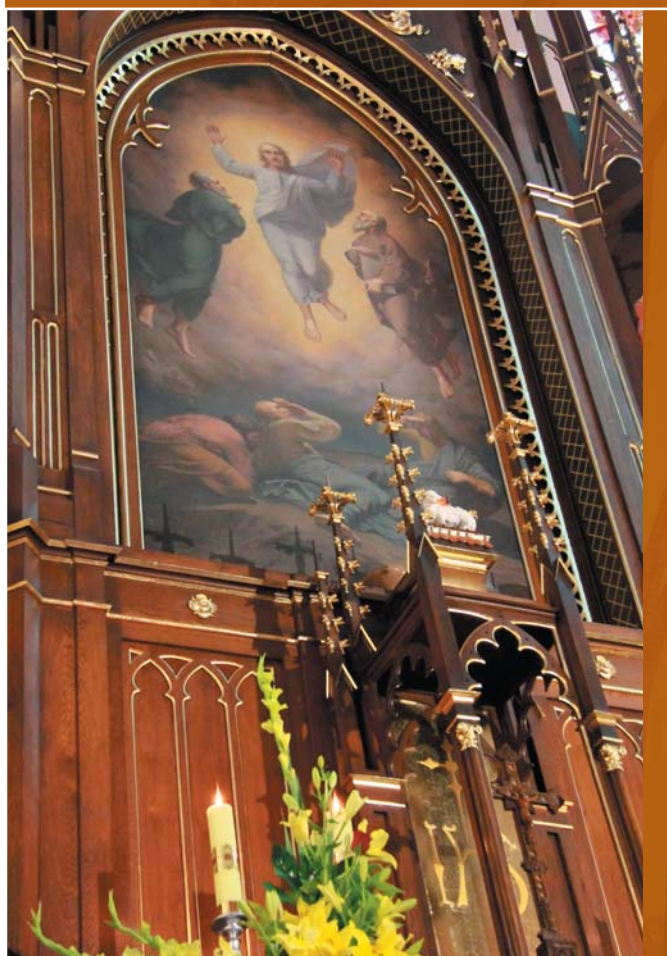
Garbowska szopka

Niepowtarzalna, ruchoma szopka w garbowskim kościele powstała w 1962 roku, jej twórcą jest Aleksander Fijałkowski, niezwykły rzeźbiarz, artysta ludowy z Przybysławic, jeden ze współzałożycieli Puławskiego Klubu Twórców Ludowych oraz Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Twórców Ludowych.

Postacie w drewnie, dekoracje, mechanizm napędzający ruch figurek - wykonał pan Aleksander. Ubranka figurkom szyła żona artysty - Stanisława (poświęciła nawet kozuszek dziecięcy, na wykonanie owieczek).

W 2010r. ks. Kazimierz Podstawka zmienił stroje figurek na nowe, które uszyły s. zakonne z Częstochowy. W 2011 r. podczas remontu kościoła szopka została rozebrana, a w jej miejscu została odkryta przestrzeń między filarami, która ułatwia dostęp do ołtarza. Na czas świąt Bożego Narodzenia 2011 r. została ustawiona w lewej bocznej nawie. W tym miejscu będzie się pojawiać każdego roku w okresie bożonarodzeniowym. Mamy nadzieję, że podczas świąt znów będzie gromadziła dzieci jak i dorosłych i stanie się atrakcją dla przyjeżdżających tu turystów. Odwiedzanie szopek bożonarodzeniowych, to przecież nasza stara tradycja rodzinna.

Wnętrze neogotyckiej świątyni

ołtarz główny

ambona

chrzcielnica

konfesjonat

witraż

500-letni dzwon „Wojciech”

Kto śpiewa dwa razy się modli...

Organy znajdujące się w garbowskim kościele wykonała w 1929 r. firma Wacława Biernackiego z Warszawy. Są jednymi z najokazalszych na Lubelszczyźnie. Posiadają 35 głosów pełnych (w tym wiele rzadko spotykanych), 2.160 piszczałek o długości od 15 cm do 6 m oraz 2800 mieszków.

Ich charakterystyczne brzmienie jest wysoko oceniane przez organistów. Swoją monumentalnością i delikatnością brzmienia ubogacają każdą liturgię sprawowaną w kościele. W 2012 r. organy zostały dokładnie wyremontowane.

Po wojnie mistrzami gry na organach byli organiści: Konstanty Czuryszkiewicz, Jan Krawczyński i obecny Wiesław Sołdaj.

Mistrzowie gry na organach

Konstanty Czuryszkiewicz

Urodził się w 1872 r., we wsi Wzgórze parafia Bełżyce, w rodzinie Jana i Józefy z Brzostowskich. Ożenił się z Katarzyną z Wilczopolskich. Przez wiele lat pracował jako organista w kościele w Garbowie. Zmarł 27 lutego 1944 r. Pochowany został na cmentarzu parafialnym, spoczywa obok grobu ks. proboszcza Dominika Przyłuskiego.

Jan Stanisław Krawczyński

Urodził się 16 maja 1917r. w Łaszczowie koło Tomaszowa Lubelskiego, w rodzinie Jana i Anieli z d. Kowalskiej. Ożenił się w 1942 r. z córką Konstantego Czuryszkiewicza – Joanną. Początkowo był pomocnikiem organisty. W 1942r. rozpoczął pracę

w garbowskiej parafii i objął (po swoim teściu) stanowisko organisty.

Obdarzony talentem muzycznym i wokalnym, przez 52 lata służył Bogu, ludziom i w kancelarii parafialnej. Prowadził chór, który uświetniał uroczystości kościelne. Był wzorowym katolikiem, spokojnym i życzliwym człowiekiem. Czas wolny najchętniej spędzał na łonie przyrody. Wychował czworo dzieci.

Zmarł w Lublinie 20 lipca 1994 r. W pogrzebie, który odbył się następnego dnia w Garbowie, wzięło udział 10 księży i 18 organistów oraz licznie przybyli parafianie.

Przez dwa lata organistę w kościele zastępowała s. Barbara Ślusarczyk, salezjanka.

Wiesław Sołdaj

Urodził się 30 lipca 1963 r. w Lublinie. Od urodzenia mieszka w Bogucinie. Ukończył Diecezjalne Studium Organistowskie w Lublinie. Swoje umiejętności i wiedzę doskonalił na wydziale śpiewu solowego w średniej Szkole Muzycznej. Często był wyróżniany i wystawiany na tzw. śpiew popisowy do Filharmonii Lubelskiej. Śpiewał też przez dwa lata w chórze filharmonii, pod dyrekcją Ewy Ordyk. Przez pięć lat pracował jak organista w parafii Sobolew w Diecezji Siedleckiej.

W 1996r. powrócił w rodzinne strony, aby objąć funkcję organisty w garbowskim kościele. Na początku założył 40-osobowy chór mieszany (czterogłosowy), w skład którego weszło wiele osób z chóru prowadzonego przez p. Krawczyńskiego. Chórzyści najczęściej śpiewają podczas uroczystości kościelnych, w czasie ślubów, prymicji, odpustów, niekiedy są zapraszani do innych parafii np. do Wąwolnicy na uroczystości diecezjalne OSP w Sanktuarium MB Kębelskiej.

Od lat p. Wiesław jest koordynatorem orkiestry 16-osobowej, w skład której wchodzi muzyki miejscowi i z sąsiednich parafii, którzy grają (na instrumentach dętych, klawiszowych i perkusyjnych), podczas gminnych uroczystości patriotycznych w dniu 3 Maja i 11 Listopada.

Wiesław Sołdaj swoim śpiewem – wspaniałym bas-barytonem, uświetnia ceremonie kościelne, a mistrzowską grą ukazuje intensywność brzmień i możliwości garbowskich organów.

Chór parafialny

Warszawa, 05 sierpnia 2012 roku

Ks. Zenon Małyżek
Proboszcz Parafii pw. Przemienienia Pańskiego
w Garbowie

Przewodniczący ds. Polityki

Składam serdeczne podziękowania za zaproszenie na uroczystości rocznicowe z okazji jubileuszu 100-lecia garbowskiej świątyni, które odbędą się 6 sierpnia 2012 roku w kościele pw. Przemienienia Pańskiego w Garbowie. Program uroczystości zapowiada się bardzo ciekawie, tym bardziej z takim jestem zmuszony odnieść udział w uroczystościach z uwagi na podjęte wcześniej zobowiązania.

Jubileusz ma dla mnie wymiar symboliczny, gdyż świątynia ta została zbudowana według projektu mojego pradziadka architekta Józefa Piusa Dziekońskiego. Fakt, że jej święto obchodzone jest w tak godnej formie budzi mój szacunek i wdzięczność dla jego organizatorów. Z niezwykłą przyjemnością przyjęłem wiadomość, że święto świątyni w Garbowie jest tak ważnym wydarzeniem dla całej parafii pw. Przemienienia Pańskiego. Korzystając z okazji pragnę złożyć najserdeczniejsze życzenia zdrowia, wszelkiej pomyślności oraz szczytnej realizacji zamierzeń, zarówno tych związanych z posługą duszpasterską jak i społeczną.

Życzę wszystkim zaproszonym gościom wida radosnych chwil w wyjątkowej atmosferze uroczystości jubileuszu 100-lecia konsekracji świątyni.

Z wyrazami szacunku
Olgierd Dziekoński

Lublin, dnia 06.08.2012 r.

Ks. Zenon Małyżek
Proboszcz Parafii
pw. Przemienienia Pańskiego
w Garbowie

Dostojny Księżo Proboszczu,

przepraszam serdecznie gratulację oraz wyrazy uznania z okazji 100-lecia funkcjonowania neogotyckiej świątyni pw. Przemienienia Pańskiego w Garbowie. Tak imponujący jubileusz jest nie tylko powodem do dumy, lecz również okazją do wyrażenia uznania z jakim trudem duszpasterze wypełniają swoje powołanie służąc wiernym parafii.

Niech świątynia będzie tak jak dotychczas miejscem szczególnym w wypełnianiu praktyk religijnych oraz w służbie Bogu i ludziom. Niech głoszone w tym miejscu Słowo Boże umacnia wszystkich parafian w wierze, budując więzi jednostki chrześcijańskiej. Jednocześnie składam życzenia wszystkim duszpasterzom oraz parafianom zdrowia, naślazki, pomyślności oraz wytrwania i rozwoju w wierze Kościoła Katolickiego na następne 100 lat.

Z wyrazami szacunku
Pełniący funkcję
Przewodniczącego RP

Henryk Smolarz

Lublin, dnia 6 sierpnia 2012 r.

Ksiądz Zenon Małyżek
Proboszcz Parafii Rzymsko-Katolickiej
Pw. Przemienienia Pańskiego

Czczygodny Księżo Proboszczu,

wdzięczny składam za zaproszenie na uroczystości rocznicowe 100-lecia garbowskiej świątyni. Pragnę również wyrazić podziękowania wszystkim tym, którzy wkładają się w przygotowanie tego podniosłego wydarzenia. Przejawy przeobrażenia Organizatorom oraz Gościom.

Wieloletnie piękne jubileusz. Szczęśliwe słowo szacunku kieruję w stronę wszystkich osób, które tworzą historię tego miejsca i swoim zaangażowaniem, kreatywnością, wytrwałością oraz siłą i przywiązaniem do powołania jej duchowego i materialnego zbudowania.

Z okazji rocznicy powstania świątyni składam Duszpasterzom oraz parafianom serdeczne gratulacje oraz wyrazy uznania za ich wieloletnią działalność na rzecz Kościoła.

Życzę wszelkiej pomyślności, realizacji wielu ważnych inicjatyw na rzecz rozwoju Parafii pw. Przemienienia Pańskiego oraz dobrej pomocy w pełnieniu pastoralnej misji.

Jednym pragnieniem, że atmosfera i nastroje uroczystości będą pełne szacunku, a wspomnieniami nie będzie tylko...

Niech ten jubileusz będzie wyrazem do jej historii kolejną wartościową kartą!

Z wyrazami szacunku,

Krzysztof Hetman

Urząd Marszałkowski Województwa Lubelskiego w Lublinie

Proboszcz Parafii Rzymskokatolickiej pw. Przemienienia Pańskiego w Garbowie

Ks. Zenon MAŁYŻEK

Przewodniczący Komisji Polityki

Z okazji jubileuszu 100-lecia Świątyni w imieniu własnym, żołnierzy oraz pracowników wojska Sił Powietrznych składam Księdzu Proboszczowi najserdeczniejsze życzenia.

Dziękuję za skierowane zaproszenie i zapewniam, że uczestniczenie w tej ceremonii byłoby dla mnie prawdziwą przyjemnością, jednak, ze względów służbowych jest to niemożliwe.

Jestem przekonany, że trud i wysiłek włożony przez Księdza i parafian w gruntowną przebudowę Świątyni, oprócz walorów estetycznych, poprawi jej funkcjonowanie oraz przyczyni się do chlubnej misji kształtowania duchowego oblicza i krzewienia wartości moralnych wśród wiernych.

Korzystając z okazji, życzę dużo satysfakcji oraz zadowolenia z wypełniania szlachetnej, duszpasterskiej służby dla dobra Kościoła.

Niech kolejne lata posługi upływają w dobrym zdrowiu, wszelkiej pomyślności, a w pokonywaniu codziennych przeciwności zawsze wspiera, Ksiądz Proboszcz Opatrzność Boża.

Z wyrazami szacunku

Dowódca Sił Powietrznych
gen. broni pól. Lech Majewski

Wieloletni Ksiądz Kanonik
Zenon Małyżek
Proboszcz Parafii
pw. Przemienienia Pańskiego
w Garbowie

Przewodniczący Komisji Polityki

W dziesięćlecie historii garbowskiej parafii ostatnie stulecie stanowi okres szczególny. To od 1912 roku nad obłoczną górą dwie smukłe wieże neogotyckiej świątyni pw. Przemienienia Pańskiego. Ten najwzniekszy na Lubelszczyźnie kościół stanowi dobitny przykład wiary naszych przodków.

Z okazji przypadającego 6 sierpnia jubileuszu stulecia odprawienia pierwszej Mszy św. w nowym garbowskim kościele prozę Wieloletni Ksiądz Kanonik - a za Księdza pośrednictwem wszystkich Duszpasterzy i Wiernych Parafii w Garbowie - o przyjęcie jak najserdeczniejszych życzeń dalszego rozwoju tego, jednego z najstarszych na terenie południowo-wschodniej Polski, miejsc kultu religijnego.

Bardzo serdecznie dziękuję za zaproszenie na uroczystości jubileuszowe. Niestety wcześniej zaplanowane i niemożliwe do odwołania obowiązki uniemożliwiają mi osobisty udział w tym wielkim dla całej naszej Archidiecezji święcie.

Przy tej okazji niech wolno mi będzie także wyrazić ogromną wdzięczność za wieloletnią duchową opiekę, jaką Ksiądz Kanonik - jako Kapłan - stacza pracownikom Lubelskiego Przedsiębiorstwa Energetyki Ciepłej.

Łącząc wyrazy głębokiego szacunku, prozę o modlitewną pamięć w naszych intencjach podczas jubileuszowych Eucharystii.

Lech Kłosa

Przewodniczący Zarządu EPEC Sp. z o.o.

Lublin, dnia 6 sierpnia 2012 roku

Ksiądz Zenon Małyżek
Proboszcz
Parafii pw. Przemienienia Pańskiego
w Garbowie

Czczygodny Księżo Proboszczu,

Pięknie dziękuję za zaproszenie na uroczystości 100-lecia Kościoła pw. Przemienienia Pańskiego w Garbowie. Dzień 6 sierpnia 2012 roku jest zwieńczeniem wieloletniego wysiłku Parafian i Czczygodnych Księży, których starania sprawiły, że garbowska świątynia spełnia doniosłą rolę w duchowej i patriotycznej postudzie.

Pragnę zatem w 100-tą rocznicę odprawienia pierwszej Mszy Świętej przyjąć moje życzenia szczęśliwego przeżywania tego znamienitego Jubileuszu. Niechaj wszystkie dni obchodów 100-lecia będą radosną okazją do wspólnego przeżywania zaplanowanych uroczystości i sposobnością do czerpania wiary w pomyślność kolejnych lat istnienia Świątyni.

Niech ten czas przyniesie również siły niezbędne w realizacji trudnej kapłańskiej posługi, także tej związanej z edukacyjną i wychowawczą formacją dzieci i młodzieży w garbowskiej Parafii. Niech wszystkie zamierzenia i działania związane z posługą pastoralną, w tym - formacją duchową naszego środowiska oświatowego, przyniosą jak najlepsze owoce, staną się źródłem osobistej satysfakcji i spotykają z należąca wdzięcznością.

Przekazuje również z serca płynące życzenia wszystkim księżom i katechetom pracującym w szkołach i placówkach Parafii; niech ich piękna misja adresowana do dzieci i młodzieży wypełnia się z sukcesem i będzie źródłem satysfakcji.

Z wyrazami szacunku

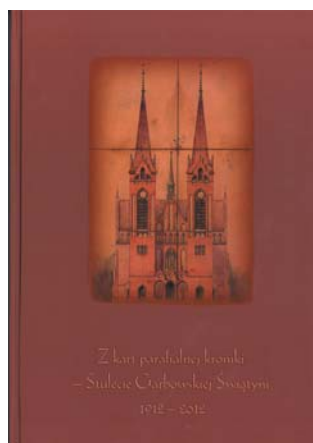
Lubelski Kurator Oświaty

Krzysztof Balbusz

**LUDZIOM DOBREJ WOLI, KTÓRZY ODPOWIADAJĄC NA APEL ORGANIZATORÓW
POPRAZ MATERIAŁNE WSPARCIE WŁĄCZYLI SIĘ W PRZYGOTOWANIE UROCZYSTOŚCI JUBILEUSZOWYCH
SERDECZNIE DZIĘKUJEMY – „Bóg zapłać”**

1. Adamski Janusz - Gutanów
2. Aftyka Marek - Bogucin
3. Apteka - Kamińska Małgorzata – Garbów
4. Apteka - Prężyna Stefan - Garbów
5. Bank Spółdzielczy w Nałęczowie
6. Bank Spółdzielczy w Niemcach
7. Bank Spółdzielczy w Niemcach - Rada Nadzorcza
8. Bank Spółdzielczy w Niemcach Oddział Garbów - Pracownicy
9. Beda Andrzej Dariusz – Garbów
10. Bednarczyk Renata – Wola Przybysławska
11. Bieniek Hubert - Bogucin
12. Bogusz Krzysztof - Garbów
13. „Budimal” – Bogucin
14. Chabros Hieronim – Garbów
15. Chabros Marcin - Bogucin
16. „Dwór Lwowski” – Bogucin
17. Firma Wielobranżowa „Maxel” – Józwiak Tomasz - Garbów
18. Flisiak Krzysztof - Bogucin
19. Gąsczyk Grzegorz - Garbów
20. Grenda Marian – Nowiny
21. Hurt. Szkółkarska J.Z.W. Cur – Końskowola
22. Instalacje wod-kan. i c.o. - Zarychta Adam - Garbów
23. Jakubczak Jan - Garbów
24. Janczak Józef – Garbów
25. Jędrejek Lidia - Lesce
26. Józwiak Małgorzata i Tomasz - Garbów
27. Kancelaria Adwokacka - Małgorzata Szpurka - Garbów
28. „Katarzynka” - Bogucin
29. „Koldrex” – Bogucin
30. Kopalnia Piasku – Skowronek Halina i Tadeusz - Garbów
31. Kowalscy Jolanta i Janusz – Garbów
32. Łuczywek Agnieszka i Leszek – Zagrody
33. Malesa Edward - Garbów
34. Markiewicz Krzysztof - Garbów
35. Materiały Budowlane J. S. Firlej – Bogucin
36. Moryc Stanisław - Garbów
37. M.W. Białogrzywy – Garbów
38. Nowak Jerzy - Lublin
39. Partyka Krystyna i Jan – Piotrowice Wielkie
40. „Pestka” - Drozd Jadwiga - Bogucin
41. Piecyk Lidia – Wola Przybysławska
42. Piekarnia - Nakonieczny Jan - Garbów
43. Pietrak Krzysztof - Garbów
44. Piotrowska Aneta - Wola Przybysławska
45. Radziejewicz Karol - Gutanów
46. „Romax” – Garbów
47. „Pestka” – Bogucin
48. „Podolanka” – Bogucin
49. Pośrednictwo ubezpieczeniowe – A.Z. Cur - Nałęczów
50. Rolnicza Spółdzielnia Produkcyjna w Woli Przybysławskiej
51. „Rozpęd” - Rozpędowski Bogdan - Garbów
52. Sagan Maria - Wola Przybysławska
53. Skowronek Waław – Karolin
54. Spółdzielnia Rolniczo-Handlowa – Garbów
55. Sułek Andrzej – Ożarów
56. Sumorek Stanisław - Wola Przybysławska
57. Szewczyk Anna i Wiesław - Garbów
58. Tkaczyk Krzysztof – Garbów
59. Usługi Lastrykarsko-Kamieniarskie - Guz Ryszard - Kurów
60. Usługi Murarskie – Siedliński Władysław - Garbów
61. Usługi Remontowo-Budowlane - Pańkiewicz Antoni - Garbów
62. Wojciechowski Mirosław - Karolin
63. Wulkanizacja – Nalewajek Krzysztof - Garbów
64. „Złota Rybka” – Garbów

Nowe wydawnictwo

Jubileusz kościoła pw. Przemienienia Pańskiego zainspirował członków Stowarzyszenia na Rzecz Rozwoju Inicjatyw Lokalnych i Oświatowych „Wektor” do wydania albumu pod red. Niny Bartoszcze-Wyłaż, Katarzyny Chabros i Edyty Kożuszek, przy wsparciu finansowym Urzędu Gminy Garbów pt.:

Z kart parafialnej kroniki – Stulecie Garbowskiej Świątyni 1912-2012

Znajdują się w nim autentyczne zapiski z kronik parafialnych, pisane przez proboszczów w latach od stycznia 1923 r. do 1952 r. wzbogacone o archiwalne zdjęcia. Nabywając książkę pomagamy parafii w spłacie długu pozostałego po remoncie kościoła i traktujemy jako kolejną „cegiełkę” w dziele renowacji. Wydano również 3 rodzaje kartek pocztowych związanych ze 100-leciem naszej świątyni. Projekt graficzny wykonała Aneta Piotrowska. Książkę i pocztówki można nabywać w zakrystii kościoła.

Znaczki jubileuszowe

Z okazji 100-lecia kościoła w Garbowie Poczta Polska wydała dwa znaczki listowe o nominale 1.30 zł. (sprzedawane po 3.50 zł). Przedstawiają one fronton świątyni i jej zachodnią stronę. Autorką zdjęć kościoła, udostępnionych pocztce, jest Halina Stępniać.

Tablica pamiątkowa

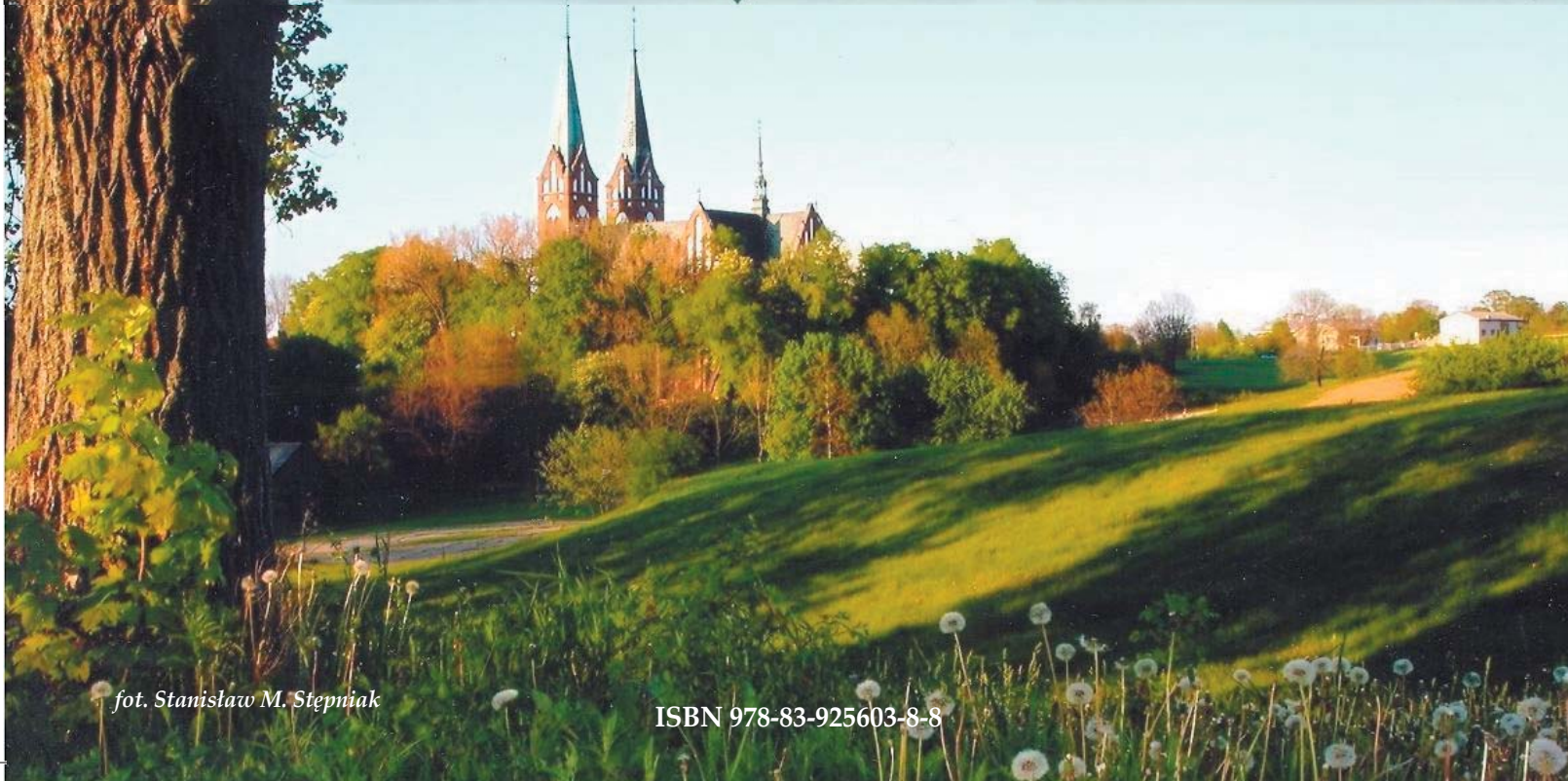
Z okazji 100-lecia kościoła wmurowana została przy wejściu do świątyni marmurowa tablica upamiętniająca to wydarzenie historyczne, którą ufundował Hubert Bieniek.

Redakcja: Halina Stępniać ISBN 978-83-925603-8-8
Zdjęcia: Stanisław M. Stępniać, Agnieszka Stępniać-Łuczywek,
Katarzyna Oleszek, Halina Stępniać, ks. Jerzy Czepiński.

Druk i oprawa: AWR MAGIC w Lublinie, ul. Mełgiewska 32

*Pańorama kościoła z lotu ptaka
fot. Sławomir Walczak*

fot. Stanisław M. Stepniak

ISBN 978-83-925603-8-8